

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2004
privind unele contracte de garanție financiară**

Articol unic. – Se aprobă Ordonanța Guvernului nr.9 din 22 ianuarie 2004 privind unele contracte de garanție financiară, adoptată în temeiul art.1 pct.II.8 din Legea nr.559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.78 din 30 ianuarie 2004, cu următoarele modificări și completări:

„a) *bancă de dezvoltare multilaterală* – reprezintă banca de dezvoltare internațională și regională, cum ar fi: Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare – International Bank for Reconstruction and Development, Corporația Financiară Internațională

– International Finance Corporation, Banca Interamericană de Dezvoltare – Inter-American Development Bank, Banca Asiatică de Dezvoltare – Asian Development Bank, Banca Africană de Dezvoltare – African Development Bank, Council of Europe Development Bank, Banca Nordică de Investiții – Nordic Investment Bank, Banca Caraibiană de Dezvoltare – Caribbean Development Bank, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare – European Bank for Reconstruction and Development, Fondul European de Investiții și Corporația Interamericană de Investiții – European Investment Fund and Inter-American Investment Corporation;”

2. La articolul 3, punctele 1, 3, 4 și 6 ale literei c) vor avea următorul cuprins:

„1. o instituție de credit, astfel cum a fost definită în Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare;

3. o instituție financiară, astfel cum aceasta a fost definită în Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare;

4. o societate comercială de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare, astfel cum acestea au fost definite în Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare;

6. o societate de administrare a investițiilor, astfel cum aceasta a fost definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.26/2002 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 513/2002;”

3. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Punerea la dispoziție a garanției financiare se face prin remiterea, transferarea, deținerea, înregistrarea sau orice altă modalitate prin care beneficiarul garanției ori persoana care acționează pe seama acestuia obține deținerea sau controlul asupra garanției financiare. Garanția financiară se consideră pusă la dispoziție chiar dacă furnizorul acesteia beneficiază de dreptul de a înlocui garanția financiară sau de a retrage în favoarea sa surplusul de bani sau instrumentele financiare.

(2) Înscrisul probator trebuie să permită identificarea garanției financiare. În acest scop este suficient să se dovedească faptul că instrumentele financiare transmisibile prin înscriere în cont, care fac obiectul garanției financiare, sunt înregistrate în creditul contului relevant sau constituie un credit asupra acestui cont, iar sumele de bani care fac obiectul garanției financiare sunt înregistrate în creditul unui cont desemnat ori constituie un credit asupra acestui cont.

(3) Se consideră că garanția financiară se află sub controlul beneficiarului acesteia, atunci când:

a) garanția reală mobilă asupra valorilor mobiliare s-a înscris în registrul emitentului, în condițiile legii;

b) garanția reală mobilă asupra titlurilor de stat s-a înscris în registrul titlurilor de stat, în condițiile legii;

c) garanția reală mobilă asupra certificatelor de depozit emise de Banca Națională a României s-a înscris în registrul emitentului, în condițiile legii;

d) sumele de bani și soldurile creditoare au fost blocate într-un cont deschis la o instituție de credit sau de către aceasta.”

4. La articolul 5, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Contractelor de garanție financiară și garanțiilor financiare prevăzute de prezenta ordonanță nu le sunt aplicabile dispozițiile referitoare la formalitățile de constituire și publicitate a garanțiilor reale mobiliare, la ordinea de preferință, precum și la condițiile de executare a garanțiilor reale mobiliare, stabilite de dispozițiile titlului XV „Despre amanet” din Codul civil, ale Codului de procedură civilă și ale titlului VI „Regimul juridic al garanțiilor reale mobiliare” din Legea nr.99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, cu modificările și completările ulterioare.”

5. La articolul 5, alineatul (3) se abrogă.

6. La articolul 6, alineatele (4) și (7) vor avea următorul cuprins:

„(4) Executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate trebuie să fie realizate într-o

manieră rezonabilă din punct de vedere comercial, potrivit înțelegerii dintre părți.

(7) Prevederile art.48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 525/2002, cu modificările ulterioare, nu sunt aplicabile în ceea ce privește momentul la care operează transferul dreptului de proprietate asupra instrumentelor financiare care fac obiectul garanției financiare.”

7. La articolul 6, după alineatul (7) se introduce alineatul (8) cu următorul cuprins:

„(8) Prevederile alin.(1) lit. b) se realizează cu respectarea reglementărilor emise de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în aplicarea art.162 și art.166 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.525/2002, cu modificările ulterioare.”

8. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – (1) Dacă contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate prevede astfel, beneficiarul garanției financiare dintr-un astfel de contract are dreptul de utilizare a garanției în condițiile prevăzute de contractul respectiv, cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe.

(2) În măsura în care beneficiarul garanției financiare exercită dreptul prevăzut la alin.(1), acestuia îi revine obligația de a transfera o garanție echivalentă pentru a înlocui garanția financiară inițială, până cel târziu la data scadenței obligației financiare garantate.

(3) La data scadenței obligațiilor financiare garantate, în măsura în care termenii din contractul de garanție financiară prevăd astfel, beneficiarul garanției financiare este obligat:

a) fie să restituie garanția, în cazul în care obligația principală este îndeplinită;

b) fie să compenseze valoarea garanției echivalente cu valoarea obligațiilor financiare garantate;

c) fie să rețină garanția drept plată a acestor obligații.

(4) Garanția echivalentă transferată în îndeplinirea unei obligații financiare, conform alin.(2), va face obiectul aceluiași contract de garanție financiară fără transfer de proprietate ca și garanția financiară inițială și va fi considerată ca și când ar fi fost pusă la dispoziție la momentul la care a fost pusă la dispoziție garanția financiară inițială.

(5) Utilizarea garanției financiare de către beneficiarul acesteia, conform prevederilor prezentului articol, nu afectează valabilitatea sau exercitarea drepturilor beneficiarului garanției, ce decurg din contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate cu privire la garanția financiară transferată de către acesta în executarea unei obligații conform alin. (2).

(6) Prin derogare de la prevederile art.51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 525/2002, cu modificările ulterioare, instrumentele financiare care fac obiectul unei garanții financiare prevăzute de prezenta ordonanță nu sunt oprite de la tranzacționare pe piețele reglementate, în cazul în care contractul prevede dreptul de garanție mobilă.”

9. La articolul 12, litera b) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

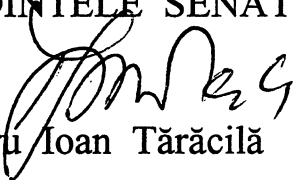
„b) dreptul de a retrage garanția financiară constituită prin schimbarea sau înlocuirea acesteia cu o garanție financiară de aceeași valoare.”

10. La articolul 12, partea introductivă a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În măsura în care contractul de garanție financiară cuprinde clauze în sensul celor prevăzute la alin.(1), punerea la dispoziție a garanției financiare, garanției financiare suplimentare sau înlocuirea garanției financiare, în temeiul obligației, respectiv dreptului decurgând din asemenea clauze, nu va putea fi declarată nulă sau anulabilă numai pe motiv că a fost realizată în următoarele condiții.”

Această lege a fost adoptată de Senat în şedinţa din 29 martie 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituţia României, republicată.

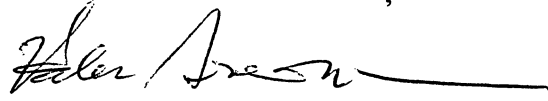
p. PREŞEDINTELE SENATULUI

Doru Ioan Tărăcilă

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaţilor în şedinţa din 4 mai 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituţia României, republicată.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR

Valer Dorneanu

Bucureşti,
Nr.